

קוֹנְטָרַס

הַזְהָרוֹ מֵהַצְבוּעִים

יִזְהִיר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מְאֹד, לְהַשְׁמֵר מִכָּל מִינֵי
צְבוּעִים וְשִׁקְרָנִים, הַמְּסֻתוֹכְבִּים עֲכָשׁוּ וּמִתְלַבְּשִׁים
בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים לְהַטּוֹת אֶת לְבָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל
מִהַאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁקִּבְּלָנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים מְדוּר דוֹר.

*

בְּנוֵי וּמִיֶּסֶד עַל־פִּי דְבָרֵי

רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹרֵךְ הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ.

וְעַל־פִּי דְבָרֵי תִלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַקְּדוֹשׁ, אֹרֵךְ נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִים לִיה

רַבֵּי נֶתָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ,

וּמִשְׁלָב בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, גְּבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי
חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מִגְּמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהֱרַר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל־יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, שְׁפִיּוֹתֵר צְרִיכִים
לְשָׁמֵר בְּעֵתִים הַלְלוּ מְכַל מִינֵי
צְבוּעִים וְשִׁקְרָנִים, שְׁיִכּוּלִים לְהוֹלִיךְ
אוֹתָךְ שׁוֹלֵל לְגַמְרֵי. וְרָגִיל בְּפִי
לוֹמֵר: רְאוּ אֵיזָה פְּלֵא, שְׁלֹשׁוֹם הָיָה
בְּעַל עֵבֶרָה, וְעֵבֶר עַל כָּל הַתּוֹרָה
כְּלָה, רַחֲמָנָא לְצֻלָן, וְאַתְמוֹל הוּא
נִעְשָׂה בְּעַל תְּשׁוּבָה, וְהַיּוֹם הוּא כְּבָר
מְנַהִיג עֵדָה... וְעַל־כֵּן צְרִיכִים לְהִזְהַר
מְאֹד מְאֹד מִהַצְּבוּעִים הָאֵלּוּ,
שְׁיִכּוּלִים לְהוֹבִיל אוֹתָךְ אֶל הַשְּׂאוּל
תַּחֲתִית וּמַתְחַפֵּיּוֹ, רַחֲמָנָא לְצֻלָן.

(אמרי-מוהרא"ש, חלק ב', סימן תקעו)

קוֹנְטָרַס

הַזְהָרוֹ מֵהַצְבוּעִים

.א.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אָהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, פִּי בְּזַה הָעוֹלָם
צָרִיכִים לְהַשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יִטּוּ אֶת לְבַבְךָ מִמֶּנּוּ
יִתְכַרֵּף, מֵהַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה וּמֵהָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה
שֶׁקָּבְלָנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ מְדוּר דוֹר עַד הַר סִינַי, כִּי
מִסְתּוֹכְבִּים כָּל מֵינֵי שִׁקְרָנִים, לְצִים וְצְבוּעִים, אֲשֶׁר
מְלַבִּישִׁים עֲצָמָם בְּכָל מֵינֵי לְבוּשִׁים לְעַקֵּר אֶתְךָ
מֵהָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְכַרֵּף וּמִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה
וְקִיּוּם הַמְצֻוֹת הַמְעֻשְׂיוֹת דִּיקָא, וְאֵלּוּ הַשִּׁקְרָנִים
הַצְּבוּעִים בָּאִים בְּכָל מֵינֵי נְכֹלֵי עֲרַמְמִיּוֹת לְצוּד נְפָשׁוֹת
יְקָרוֹת, וְלְהַפִּילָם אַחֲר־כֵּף בְּפֶח יְקוּשׁ בְּכֹרוֹת נְשִׁבְרִים,
שֶׁהַנוֹפֵל בָּהֶם אֵין לוֹ שׁוּם תִּקְוָה, רַחֲמָנָא לְצַלְן, וְעַל-כֵּן

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, לְשָׁמֵר אֶת עֲצֻמָּךְ מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא יִבְלָבוּ לְךָ אֶת מַחֲךָ עִם דְּמִיוֹנוֹת וּפְתוּיִים, חוּזֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, הַגְּרָלוֹת וּשְׁטִיּוֹת, וְאַף שְׂיִכְנוּנוּ לְךָ הַכֹּל, תִּדְעַ שֶׁהַכֹּל שָׁקֵר וְכוֹזֵב, דְּמִיוֹנוֹת שְׂוֹא וְהֶבֶל, מַעֲשֵׂי תַעֲתוּעִים הֵם, וְצָרִיכִים לְבָרַח מִזֶּה כְּמוֹ שְׂבוּרָחִים מֵאֵשׁ שׂוֹרֵף, כִּי בְּנִקְל יְכוּלִים לְהַפְּוֹת מֵהָאֵשׁ הַשׂוֹרֵף הַזֶּה.

ב.

אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! זְכוֹר מָה שֶׁאָמַר יְנָאֵי הַמֶּלֶךְ לְאִשְׁתּוֹ: אַל תִּתְּרָאֵי מִן הַפְּרוּשִׁין, וְלֹא מִמֵּי שְׂאִינָן פְּרוּשִׁין, אֲלֵא מִן הַצְּבוּעִין, שְׂדוּמִין לְפְרוּשִׁין, שְׂמַעְשִׂיהֶם מַעֲשֵׂה זְמָרִי, וּמִבְקָשִׁים שְׂכָר כְּפִנְחָס (סוּטָה כ"ב:). כִּי עֲכָשׂוּ בַּדוֹר הַזֶּה מְסֻתוֹבְבִים כָּל מִינֵי פּוֹחֲזִים וְקָלִים, לְצִים וְצְבוּעִים, אֲשֶׁר אֵין תּוֹכֶם כְּבָרֶם, וּמְלַבְּשִׁים בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים, וּמְרַמִּים אֶת בְּנֵי הָאָדָם בְּנִגְלֵי עֲרֻמוּמִיּוֹת, וּמְבַלְבְּלִים אֶת הַדַּעַת וְהַמַּחַ לְהַמוֹן הָעָם, זֶה קוֹרָא מְזֻזוֹת, זֶה קוֹרָא אֶת קְרוֹי הַיָּד שְׁלֶךְ, זֶה מְסַתְּפֵל בְּעֵינֶיךָ, וְזֶה מְסַפֵּר לְךָ כָּל מָה שֶׁעָשִׂיתָ, וְאַתָּה עוֹמֵד וּמְשַׁתָּאָה מֵאֵין הוּא יוֹדֵעַ כָּל זֹאת, בְּוַדָּאֵי הוּא אֵיזָה בַּעַל מְדַרְגָּה וּבַעַל הַשְּׂגָה, וְאַתָּה נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו

כְּצֹאֵן לְטֹבַח, וּלְאֵט לְאֵט הוּא עוֹקֵר מִמֶּךָ אֶת הָאֱמוּנָה
הַקְדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף יִתְגַּלֶּה לְךָ, כִּי הַכֹּל
הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, וְאֵז תִּפְּלֵ וְתִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְכֹל
זֶה גֵרָם לְךָ הַצְבוּעֵ הַזֶּה; עַל־כֵּן בְּרַח לְךָ מִכָּל אֱלוֹ
הַצְבוּעִים, קוֹרְאֵי מְזוּזוֹת, חוֹזֵי כּוֹכָבִים, מְסַתְּפָלִים עַל
קוֹי הַיָּד שְׁלֶךָ, כִּי הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, דְּמִיוֹנוֹת
וְאַחִיזוֹת עֵינַיִם, יוֹתֵר טוֹב לְךָ לְהִרְגִיל אֶת עַצְמְךָ לְבָרַח
אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל לְבָבְךָ וְכֹל מֵה
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וּבְזֶה תִרְוִיחַ —
שֶׁתִּתְחַזֵּק אֱמוּנָתְךָ, וּמֵה גַם שֶׁתִּזְכֶּה שִׁפְתָּחוּ עֵינֶיךָ, כִּי
הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, אַחִיזוֹת עֵינַיִם, לְהַטּוֹת אֶת לְבָבְךָ
סוּף כָּל סוּף מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

ג.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַע, אֱהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר לְאַחֲרוֹנָה
נִתְרַבּוּ כָּל מֵינֵי צְבוּעִים וְשִׁקְרָנִים, הַמְרַמִּים בְּגֵי אָדָם
תְּמִימִים בְּכָל מֵינֵי נִכְלֵי עֲרַמְמִיּוֹת, וְהוֹלְכִים בְּחֻכְמָה
נִפְלְאָה אִיךָ לְהַטְעוֹת בְּגֵי אָדָם תְּמִימִים — זֶה בָּא עִם
קְמִיעוֹת, וְזֶה בָּא עִם קְרִיאַת מְזוּזוֹת, וְזֶה בָּא בְּחֻכְמַת
הַכּוֹכָבִים וְהַמְזָלוֹת, וְזֶה בָּא בְּקְרִיאַת הַיָּד, וְקוֹלֵעַ אֶל

הַשְׁעָרָה מִמֶּשׁ, וְאַתָּה מִפְּנֵי שְׁהַנָּךְ תָּם, עַל-כֵּן אַתָּה
הוֹלֵךְ אַחֲרָיו כְּצֵאן לַטֶּבַח וּכְשֶׁה לְגִזָּה, הוּא טוֹבַח אוֹתְךָ
בְּרוּחַנִיּוֹת — כִּי בְּעַרְמוּמִיּוֹתוֹ מְרַחֵקְךָ מֵהָאֱמוּנָה
הַפְּשׁוּטָה, וְגוֹזֵז אוֹתְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת — שְׁמוֹצִיא מִמֶּךָ אֶת
כָּל כֶּסֶףְךָ; כִּי כֵּלָם עַרְמוּמִים גְּדוֹלִים לְהוֹצִיא אֶת כֶּסֶף
הָאָדָם בְּכָל מִינֵי שְׁקָרִים; עַל-כֵּן רָאָה, אֱהוֹבִי, אָחִי, מֵה
לְפָנֶיךָ, וּבָרַח לְךָ מֵהֶם בְּעוֹד מוֹעֵד, פֶּן יִטְבַּח אוֹתְךָ
בְּרוּחַנִיּוֹת וְיִגְזֹז אוֹתְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּיְכַבֵּר יְהִיָּה אַחֲרֶיךָ
מְאַחֵר, חָס וְשָׁלוֹם.

ד.

אֱהוֹבִי, אָחִי הַיִּקְרָ! עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל אֱלוֹ
הָעוֹסְקִים לַתֵּן תְּקוּנִים לְבְנֵי אָדָם, שְׁמוֹת וּקְמִיעוֹת,
סִגְלוֹת וּמִטְבְּעוֹת, הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוֹת רוּחַ וְשִׁקָּר גָּמוֹר, כִּי
בְּדוֹרוֹת אֱלוֹ, אַחֲרֵי הַתְּגִלוֹת הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ,
זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, כְּכֹר נִפְסֵק כָּל הָעֲנָנִין הַזֶּה, וְאִף שֶׁהָיוּ
יְחִידֵי סִגְלָה שֶׁהִשְׁתַּמְּשׁוּ בְּדְבָרִים אֱלוֹ, הֵם הָיוּ בְּכַחֲנִית
(שְׁבַת סא:): אֶתְמַחִי גְּבָרָא וְאַתְמַחִי קַמְעִי, אֲכַל לֹא כְּמוֹ
הַיּוֹם, שֶׁכָּל מְטַרְף שֶׁהָיָה עַד עַכְשָׁיו בְּעַל עֲבָרָה וּבְעַל

תאווה, ואחר-כך נעשה בעל תשובה, מתלבש עצמו בלבושים שונים, וכבר נותן תקונים וקמיעות וסגלות לאחרים, אשר באמת הוא בעצמו צריך עוד לבכות הרבה ימים ושנים אליו יתברך, ולשפך דמעות כמים, ולשכב בפשוט ידים ורגלים כולי האי, ואולי אז יזכה לתקן איזה פגם או איזה חטא, או יקיא את הטורפות והנבלות שפטים את עצמו בהם ימים ושנים, ואיך כבר מעז להנהיג את אחרים?! ומכל שפן שעוסק בנתינת תקונים וסגלות וקמיעות, אשר הכל הכל הבליים ורעות רוח, אשר מטעים בהם את אחינו בני ישראל התמימים, הנמשכים אחריהם כצאן לטבח וכשה לגזה, ועל-כן ראה לשמר את עצמה מכל מיני צבוועים, ותמיד תחקר על העבר שלהם, ואז יתגלה לה כי הכל שקר, כמו העבודה זרה.

ה.

אהובי, אחי היקר! עליך לדעת, כי בעוונותינו הרבים, בעתים הללו עוברים על כל אחד צרות ויסורים ומרירות והרפתקאות, רחמנא לצלן, ויש

הַרְבֵּה שְׁסוּבְלִים מְחַלְאִים, אֲשֶׁר הִרְוּפָאִים יֵאָשׁוּ אוֹתָם, וְעַל-כֵּן מַה לֹּא יַעֲשׂוּ בְּשִׁבִיל אֵיזוֹ תִקְוָה וְאֵיזָה נְצוּץ שֶׁל אוֹר, וּמִזֶּה נִתְהוּוּ עֲכָשׁוּ כָּל מִינֵי שְׁקֵרָנִים וְצְבוּעִים, שְׁקוּרִין אֶת עֲצָמָם בְּעַלֵּי מוֹפֵת, וּמַדְבָּרִים בְּגִדּוּלוֹת, וּבְנֵי אָדָם רָצִים אַחֲרֵיהֶם. עֲלִיף לְדַעַת, כִּי הַכֹּל שֶׁקָּר וְהִבֵּל, וְאֵין בְּיָדָם לַעֲזוֹר לָךְ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לָהֶם לְהִנְהִיג אֶת עֲצָמָם, וּמִכָּל שֶׁכֵּן אֵיךְ יִנְהִיגוּ אֶת אַחֲרֵים?! וְהֵם סֵתָם מִפְּרִסְמִים שֶׁל שֶׁקֶר, שֶׁבְּעַלֵּי דְמִיוֹנוֹת כְּמוֹךָ פְּרִסְמוּ אוֹתָם, וְהִלּוּאֵי שֶׁלֹּא יִזְיָקוּ לָךְ, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לְהִנְצֵל מֵצְבוּעִים וְשְׁקֵרָנִים כְּאֵלוֹ, כִּי בְּנִקְל יְכוּלִים לַעֲקוֹר אוֹתָךְ מֵהָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ; עֲלִיף לְדַעַת, כִּי אָנוּ אֵין לָנוּ אֵלָּא מַה שֶׁלְּמַדּוּ אוֹתָנוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר, אֲשֶׁר בְּעֵת צָרָה אֵין שׁוֹם עֲצָה אַחֲרֵת, רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וַיִּבְקֹשׁ וַיִּתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שְׂיִרְחַם עָלָיו, וַיִּרְבֶּה בְּאֱמִירַת תְּהִלִּים, וַיִּתְקַן אֶת מַעֲשָׂיו וְאֶת מַעֲשֵׂי אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ, וַיְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין וְהַמְּזוֹזוֹת שֶׁלוֹ, וַיִּרְבֶּה בְּתוֹרָה וּבְצִדְקָה, וְאָז בּוֹדָאֵי יִזְכֶּה לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, אֲבָל אֵלוֹ הַהִבְלִים הַמְּצוּיִים כְּהַיּוֹם, שֶׁכָּל מֵאֵן דְּהוּ כְּבָר נוֹתֵן תְּקוּנִים וּקְמִיעוֹת, וַיּוֹדַע שְׂרָשֵׁי נְשָׁמוֹת, עֲלִיף

לְדַעַת, כִּי הַכֹּל שֶׁקָר וְדַמְיוֹן גָּדוֹל; וְעַל-כֵּן שָׁמַר אֶת
 עֲצָמָהּ מֵהֶם, וּבִרַח לָהּ מֵהֶם כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים מֵאֵשׁ שׁוֹרֶה,
 וְאִפְלוּ שֶׁחִבְרָה יִטְעָה אוֹתָהּ, וַיֹּאמֶר לָהּ מִמֶּנּוּ אוֹתוֹת
 וּמוֹפְתִים, חֲזִיוֹנוֹת וְדַמְיוֹנוֹת, אֵל תֵּאֱמִין, רַק בְּרַח לָהּ
 אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת, וּבְכַפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְתַכְנִיטִים
 בְּעֲצָמָהּ אֲמוּנָה בְרוּרָה — שְׁאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלֻעָדָיו
 יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְתוֹךְ
 צְרוּתֶיהָ, וַיִּסְוְרֶיהָ, שֵׁם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם גָּנוּז וּמְסֻתָּתָר,
 וְאִם רַק תְּחַפֵּשׂ אַחֲרָיו, תִּזְכֶּה לְמַצָּא אוֹתוֹ, וַיִּתְהַפְּכוּ לָהּ
 כָּל הַיְרִידוֹת לְעֲלִיּוֹת גָּדוֹלוֹת, כִּי כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְהַגִּיעַ
 אֶל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וַיּוֹדַע שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲזַי נִטְהַר
 מִחוּ, וּכְבָר אֵינוֹ נִמְשָׁךְ אַחֵר הַצְּבוּעִים וְהַשְּׁקֵרָנִים הָאֵלוּ,
 אֲשֶׁר מְאוּמָה אֵין בְּיָדָם רַק שְׂוֹא וְהֶבֶל, אֲשֶׁר מוֹלִיכִים
 שׁוֹלֵל אֶת כָּל מִי שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֲרֵיהֶם.

.1

צָרִיךְ שֶׁתִּדַע, אֶהוּבִי, אָחִי, אִם לֹא מְעוֹרְרִים אוֹתָהּ
 לְלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, לְעֲשִׂיַת הַמְּצוּוֹת הַמְּעֻשִׂיּוֹת,
 לְאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עָלֶיךָ לְדַעַת כִּי הַכֹּל שֶׁקָר
 וְכִזָּב, וּבְזָה תִבְחַן אִם הוּא צָדִיק אֲמֵתִי אוֹ שֶׁקֶרֶן וְצָבוּעַ,

כִּי גַם הַצְדִּיקִים הַגְּדוֹלִים מְדַבְּרִים בְּגְדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת, אֲךָ הֵם מְזַכֵּים אֶת מְקַרְבֵיהֶם לְשֹׁמֵר אֶת הַמְצוּוֹת הַמַּעֲשִׂיּוֹת שֶׁצָּנְנוּ הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ, וְכֵן מְעוֹרְרִים עַל לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמְחַדִּירִים אֶמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לֹא כֵן אֱלוֹ הַשִּׁקְרָנִים וְהַצְבוּעִים — אֲךָ שְׁגַם הֵם מְדַבְּרִים גְּדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת, אֲךָ מֵאַחַר שֶׁאֵינָם מְעוֹרְרִים עַל קִיּוֹם הַמְצוּוֹת הַמַּעֲשִׂיּוֹת וְעַל לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְהָאֶמוּנָה הַפְּשׁוּטָה, הַכֹּל הֶבֶל וִרְעוּת רֵיחַ, שֶׁקֶר וְכִזְבּ וְצָבִיעוֹת גְּדוֹלָה (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ט"ו, וּבְלְקוּטֵי-הַלְכוֹת, דְּגִים, הַלְכָה ד'), וְצָרִיכִים לְהִשְׁמֵר מֵהֶם מְאֹד מְאֹד, וּמִכָּל שֶׁכֵּן אִם גַּם מְכַנְּסִים דְּעוֹת נִפְסְדוֹת, הַפּוֹךְ הַקְּבֵלָה שֶׁקֵּבְלָנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וְרוֹצִים לְהַכְנִיס בָּנוּ, חֵס וְשָׁלוֹם, דְּעוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, עֲבוּדָה זָרָה גְמוּרָה, לַתֵּן כֹּחַ לְמַלְכוּת הַרְשָׁעָה, לְמַלְכוּת הָעַרְב־רַב הַמְתַּפְּשֵׁת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְעָשׂוּ לְעֶצְמָם יְסוּד וּנְקֻדָּה עֲקָרִית — לְהוֹצִיא אֶת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִהַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת הַמַּעֲשִׂיּוֹת, וְחָרְטוּ עַל דְּגָלָם, שֶׁאֵין לָהֶם חֶלֶק בְּאֵלֵהִים חַיִּים. עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מִי שֶׁנוֹתֵן כֹּחַ לְהַמְלְכוּת וְהַמְמַשְׁלָה הַזֶּה, הוּא מַכֵּת הַצְבוּעִים, וְצָרִיכִים לְבָרוּחַ מִמֶּנּוּ כְּמַטְחָוֵי קֶשֶׁת, כִּי הֵם מְאֹד מְסַכְּנִים, וּבְפִרְטוּת כִּהְיוֹם, אֲשֶׁר כָּלָם כְּבָר רוֹאִים

שְׁהַמְלָכוֹת הַרְשָׁעָה, מְלָכוֹת הָעֲרָב־רַב הַעֲבִירוּ עַל הַדָּת
 רַב מִנֵּין וּבִנְיָן שֶׁל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְאִינָם מִתְבַּיְשִׁים כָּלֵל
 עִם מַעֲשֵׂיהֶם, וְאֲדַרְבָּה מִתְפָּאֲרִים עִם הַכְּפִירוֹת
 וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת שְׁלָהֶם, אִם־כֵּן מִי יָכוֹל לְתַמּוֹךְ בָּהֶם, אִם
 לֹא צְבוּעִים וְשִׁקְרָנִים, וְצָרִיכִים לְהִשְׁמַר מְזֶה מְאֹד מְאֹד,
 כִּי הַבַּעַל דָּבָר מִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּמַצּוֹת, אָבֵל מִלְאָךְ מִזִּיק
 הוּא (עֵין לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א'), וְכִבֵּר אָמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִדְרַש רַבָּה, פְּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית): הַצְּבוּעַ
 הַזֶּה מַעֲטָה שֶׁל לֶכֶן הוּא, וַיֵּשׁ לוֹ שֵׁם"ה (שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 שָׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה) צְבָעוֹנִים כְּמִנְיַן יְמֹת הַשָּׁנָה שֶׁל חֲמָה,
 הֵינּוּ כִּי אֵלֹו הַצְּבוּעִים מִתְלַבְּשִׁים עֲצָמָם בְּלִבָּנִים —
 כְּאֵלֹו בְּמַצּוֹה הֵם מְזַכִּים אוֹתָךְ, אָבֵל עָלֶיךָ לְדַעַת כִּי יֵשׁ
 לָהֶם שֵׁם"ה (שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה) צְבָעוֹנִים
 כְּמִנְיַן יְמֹת הַחֲמָה — הַצְּבוּעִים יֵשׁ לָהֶם צְבִיעוֹת
 אַחֲרַת עַל כָּל יוֹם וַיּוֹם מִיְמֹת הַשָּׁנָה; וְעַל־כֵּן צָרִיךְ
 לְשַׁמֵּר עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד מִכָּל מִינֵי צְבוּעִים וְשִׁקְרָנִים,
 וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׂיֵאִיר עֵינָיו, שְׂיִדַּע אֶת
 הָאֱמֶת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוֹם אַפֵּן לְגַלוֹת אֶת הַצְּבוּעִים
 בְּלִי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְצָרִיךְ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה
 מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׂיִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֶל צְדִיקִים קְדוּשִׁים
 הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמְחַדִּירִים אֶת הָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה

בו יתברך, ומעוררים על קיום מצוות מעשיות ועל
למוד התורה הקדושה, ועליך לדעת, כי לא אלמן
ישראל, ובודאי גם היום נמצאים בכל מקום קבוץ של
יראים שלמים, המקימים את התורה והמצוות כפי
שקבלנו מאבותינו ומרבותינו הקדושים מדור דור, ורק
אליהם עלינו להתחבר, ולהשתדל לברח מכל מיני
שקרנים וצבועים שמקרוב באו — זה בקריאת מזוזות,
וזה בנתינת קמיעות, וזה בקריאת קני היד, וזה
בהסתכלות בעיניך, וזה בגלוי מזלות, אשר הכל שקר
וכזב ודמיונות, המטעים את בני אדם לגמרי; אהובי,
אחי היקר! אתה תשאר אצל רבך, שקבל מרבו, ורבו
מרבו וכו', וכן מדור דור את האמונה הפשוטה וקיום
המצוות המעשיות דיקא וההתמדה בתורה הקדושה,
כי רק זוהי האמת, וחויץ מזה הכל דמיונות ושקר
וצביעות, והקדוש ברוך הוא, יערה רוח טהרה מפרום,
ויגרש מאתנו את כל מיני הצבועים והשקרנים,
המבלבלים את דעתם של המון העם.

.ז

אהובי, אחי! שמר עצמך מאד מכל מיני צבועים

וְשִׁקְרָנִים הַמְטָעִים אֶת בְּנֵי הָאָדָם בְּחַזִּיוֹנוֹת שֶׁל שׂוֹא
 וְהֶבֶל, וְאֵל תְּהִיָּה פְתִי וְשׁוֹטָה לְהֶאֱמִין בְּכֹל בַּעַל דְּמִיוֹן,
 שְׂמַדְמָה דְּמִיוֹנוֹת וְחַזִּיוֹנוֹת, וְנוֹתֵן תְּקוּנִים וּסְגֻלוֹת
 וְקַמִּיעוֹת, וְאֵף שֶׁהַמּוֹן הָעַם רָצִים אַחֲרֵיהֶם, אַתָּה רְאֵה
 לְבָרַח מֵהֶם, וּבְרַח לָךְ רַק אֵלֶיךָ יִתְבָּרֵךְ, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת,
 אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל פֶּחַ הַבְּחִירָה מְסַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּחוֹת
 לְהִטְמָאָה וְהַשְׁקָרִים וְהַדְּמִיוֹנוֹת, שִׁיפְתוּ אֶת בְּנֵי הָאָדָם.
 וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּם,
 הַמְּגַלִּים אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּגִלּוֹי נוֹרָא וְנִפְלְאָ
 מְאֹד, עַד שְׁרוּאִים בְּחוּשׁ עִם עֵינֵי הַשֶּׁכֶל וְהַבֶּשֶׂר, אֵיךְ
 שֶׁהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְאֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ
 כָּלֵל, וְאֵז מְמִילָא מְבִינִים וּמְשִׁכִּילִים כִּי כָּל אֱלוֹ הַסְּגֻלוֹת
 וְהַקַּמִּיעוֹת וְהַהֶבְלִים שְׁנוֹתָנִים כָּל אֱלוֹ הַצְּבוּעִים, הַכֹּל
 שֶׁקָּר וְכָזָב, וְאֵין בָּהֶם שׁוֹם תּוֹעֵלֶת, וְרַק מְטָעִים אֶת בְּנֵי
 הָאָדָם וּמְפַחֲדִים אוֹתָם בְּפַחְדִּים שֶׁל הֶבֶל, וּמְגַזִּימִים
 בְּגַזְמָאוֹת שֶׁל שִׁקְרִים.

ח.

אחי היקר! ראה לשמר את עצמך מאד מאד מכל

מיני צבועים ושקננים, שמתרבים מדי יום ביומו בכל מיני התלבשויות — זה בא בגורלות, וזה בא במזלות, זה בא בקבלה, זה בא במופתים, זה בא בקריאת מזוזות זה בא בקריאת קרי הידים, עליך לדעת, פי הכל הכל ורעות רוח, מעשה נערות וקטני הדעת והשכל ולמה לך אחר-כך להתאכזב מכל אלו הצבועים, לכתחילה אל תלך אליהם, עליך לדעת — אם לא מקרבים אותך אל הקדוש ברוך הוא באמת, אם לא מחזקים אותך לצאת מהבוץ והלכלוך שנפלת לשם, אם לא מכניסים בך חשק ותשוקה עצומה ללמד את התורה הקדושה, אז הכל הכל ורעות רוח, והכל דמיונות ופתויי היצר, הרוצה ללכוד אותך בנכלי הערמומיות שלו, ובפרטיות פי היום נעשתה אפנה (סט"ל) חדשה, שבכל פעם נתגלים בעלי מקבלים חדשים, בעלי מופתים, בעלי נותני תקונים, ובעלי חוזי פוכבים, קוראי מזוזות וקרי ידים חדשים, ובאמת הכל הכל ורעות רוח, פי הכל עצה איך לסחט מבני אדם כסף, ועל-כן ברח לך מכל אלו הצבועים והשקננים, ותרוץ אל הצדיקים האמתיים, אשר יכניסו ויחדירו בך אמונה פשוטה בו יתברך, ויגלו ויפרסמו לך את אמתת מציאותו יתברך בהתגלות נפלאה, ואז בעצמך תבין ותשכיל פי כל אלו

הַחֲדָשִׁים מְקָרֹב בָּאוּ, הֵם רַק צְבוּעִים וְשִׁקְרָנִים
הַמְטַעִים אֶת הַמוֹן הָעֵם, וְלִי הָעֵם, וּבִפְרָטִיּוֹת אֶת
הַנְּשִׁים קִטְנוֹת הַשֶּׁכֶל, כִּי מִי שֵׁיִשׁ לוֹ קֶצֶת שֶׁכֶל, וַיֵּשׁ לוֹ
אַמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, תִּכְףּ-וּמִיד מִבֵּין כִּי מִי שֶׁהִיָּה עַד
עֲכָשׁוּ קַל, רִיק וּפּוֹחֵז, בַּעַל תְּאוּהָ וּבַעַל עֲבָרָה, בְּלֹא
חֲתִימַת זָקֵן וּפְאוֹת כָּלָל, אִי אֶפְשָׁר לוֹ בֶּן לִילָה אֶחָד
לַעֲשׂוֹת מוֹפְתִים, וְלַתֵּן תְּקוּנִים, וְאַפְלוֹ שֵׁיכּוֹן לָךְ הַכֹּל
בְּמִלְיוֹנֵי אַחוּזִים, הַכֹּל הֶבֶל, כִּי הַיּוֹם כָּל מָה שֵׁיאֱמָרוּ
לְאַחַד — שֶׁחֲטָא בְּחֲטָא זֶה, אוֹ בָּזָה וְכוּ', בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ
הַרְבִּים הַכֹּל יִכְוֹנוּ וַיְהִי קוֹלְעִים אֶל הַשְּׁעָרָה, כְּפִי
פְרִיצוֹת וִירִידוֹת הַדּוֹר, וְעַל-כֵּן אֵל יִטַּעַה אוֹתָךְ אֵיזָה
צְבוּעַ שֶׁהוּא יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי
בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים בְּנֹדְאֵי יִמְצָא וַיִּכְוֵן לְאַמֶּת, וְעַל-כֵּן
עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי זֶה סֵתֶם חֲכָמָה וְלֹא יוֹתֵר, וְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ
יִצְיִלְךָ מִכָּל מִינֵי צְבוּעִים הַמְּסֻתּוֹבְבִים עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם,
אַשֶׁר לְמַדּוֹ אֶת חֲכָמְתָם הַמְּדַמִּית — אֵיךְ לְהִטְעוֹת
וְלְהַפְחִיד בְּנֵי אָדָם, וְלְסַחֹט מֵהֶם כְּסָפִים רַבִּים.

ט.

אַחֵי הַיְקָר! עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי לֹא בְּנִקְל יִכּוֹלִים

לְהַפִּיר אֶת הַצְבוּעִים וְהַשְׁקָנִים, וְלִהְיוֹת, לְהַבְדִּיל
 בְּאֵלֵי הַבְּדֻלוֹת בְּאֵין עֵרֶךְ כָּלֵל, קָשָׁה מְאֹד לְהַפִּיר אֶת
 הַצְדִּיקִים הַגְּדֹלִים בְּמַעֲלָה נֹרְאָה וְנִפְלְאָה, כִּי בְּפִרוּשׁ
 גָּלָה לָנוּ רַבֵּינוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב',
 סִימָן ט"ו), שְׁכֵמוּ שְׁיֵשׁ צְדִיקִים גְּדֹלִים הַמְדַבְּרִים
 בְּגְדֻלוֹת וְנִפְלְאוֹת — זֶה לְעֵמֶת זֶה — יֵשׁ צְבוּעִים
 וְשְׁקָנִים הַמְדַבְּרִים גְּדֻלוֹת, וְהֵם מְטַעִים אֶת הָעוֹלָם,
 וְכֵמוּ שְׁיֵשׁ צְדִיקִים גְּדֹלִים הַיּוֹשְׁבִים כָּל הַיּוֹם עִם טְלִית
 וְתַפְלִין, כֵּן יֵשׁ צְבוּעִים הַיּוֹשְׁבִים בְּטְלִית וְתַפְלִין כָּל
 הַיּוֹם, עֵין שָׁם, וְצָרִיף לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁלֹא
 יִפְלֵ בְּרִשְׁתָּם, וְלֹא יִחְזִיק אוֹתָם בְּמִמוֹנוֹ, כִּי הַצְבוּעִים
 וְהַשְׁקָנִים הֵם נוֹאֲפִים גְּדֹלִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְצָרִיכִים
 רַחֲמִים רַבִּים וְסִיעֻתָא דִּשְׁמַיָא אֵיף לְהַפִּירָם, וְאָמַר רַבֵּנוּ
 זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נ"ז): כְּמוֹ
 שֶׁהַצְדִּיק הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה נִפְלְאָה אוֹמֵר תּוֹרָה וְעוֹמֵד
 עַצְמוֹ עַל פְּסוּק, כְּמוֹ-כֵן אֱלוֹ הַצְבוּעִים עוֹמְדִים עַצְמָם
 עַל פְּסוּק, וְאוֹמְרִים תּוֹרָה, עֵין שָׁם, וּמְאֹד מְאֹד צָרִיכִים
 לְהַזְהֵר וּלְהַשְׁמִיר מֵהֶם, לֹא לִפְלֵ בְּרִשְׁתָּם וּבְפִחָם כָּלֵל,
 חֵס וְשְׁלוֹם, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁיִזְכָּה
 לְהִתְקַרֵב אֶל הָאֱמֶת.

י.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אָהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, שְׁעָקֵר הַעֲצָה
 לְהַנְצִיל מֵהַצְבוּעִים וְהַשְׁקֵרְנִים, הִיא רַק עַל-יַדֵּי שְׂתַחַפֵּשׁ
 אַחַר הָאֱמֶת, דִּהְיִנוּ שְׂתַסְתַּכַּל בְּכָל דְּבָר עַל הָאֱמֶת
 לְאֱמֶתָהּ, שְׂבְּכָל דְּבָר שְׂתַרְאָה תְּאֲמִין מִיַּד שְׂהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ
 בְּרָא אֶת הַדְּבָר הַזֶּה — כְּמוֹ שְׂאִתָּהּ רוּאָה בְּתַבְנִית
 וּבִמְרָאָה הַזֶּה, וְהַפֵּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן —
 לְנִסּוֹת אֶת לְבָבְךָ אֶל מִי תֵלֵךְ — אִם תִּמְשִׁיךְ עֲצָמְךָ
 אַחַר גְּשָׁמִיּוֹת הָעוֹלָם, אוֹ אֶל הַרוּחָנִיּוֹת הַמְּחִיָּה וְהַמְּהִיָּה
 אֶת זֶה הַדְּבָר, וְאִז — אִם תִּסְתַּכַּל עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט;
 דּוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, וְתִאֲמִין פִּי כֵּךְ בְּרָא הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֶת הַדְּבָר הַזֶּה בְּטֻבֵּעַ וּבִמְרָאָה וּבִצְוֶרֶה הַזֶּה,
 וְתִקְשְׁרוּ אֶל הַתּוֹרָה, אִז דִּיקָא תִתְגַּלֶּה לְךָ סוּף כָּל סוּף
 הָאֱמֶת הַיֵּכֶן הִיא, אֲבָל אִם תִּפְרִיד אֶת הַדּוּמָם, הַצּוּמַח,
 הַחֵי, הַמְּדַבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא תִקְשְׁרוּ אֶל הַתּוֹרָה, אִז
 יְכוּל הַשְׁקֵר לְהִתְגַּבֵּר עָלֶיךָ, הִינּוּ אֶפְלוּ שְׂיִהְיֶה הַחֶכֶם
 הַכִּי גָדוֹל, אִם לֹא מְקַשֵּׁר אֶת הַדְּבָר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִינוּ
 מֵאֲמִין שְׂיֵשׁ בְּכָל פְּרִט וּפְרִט מִהַדּוּמָם, צוּמַח, חֵי מְדַבֵּר
 מִצְוֶה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אִין לְךָ שְׁקָרָן וְצְבוּעַ וְרָשָׁע יוֹתֵר
 מִמֶּנּוּ, כְּגוֹן — שְׂהוּא חֶכֶם בְּחֻכְמַת הַטֻּבֵּעַ — בְּדוּמָם,
 אוֹ בְּצוּמַח, אוֹ בְּבַעֲלֵי חַיִּים, אוֹ בְּמְדַבְּרֵי וְיודֵעַ תְּכוּנוֹת

כָּל אָדָם וְעִנְיָנוּ וְכִדּוּמָה, אָבֵל מְחַלֵּל שֶׁבֶת אוֹ אוֹכֵל
 טְרֵפוֹת, הָרִי הוּא כְּמוֹמֵר לְכֹל הַתּוֹרָה כְּלָה, אִף שִׁיְהִי
 הַחֶכֶם הַכִּי גָדוֹל בְּתַכּוּנוֹת הָאָדָם אוֹ בְּחֻכְמַת טִבַּע
 הָעוֹלָם, אִם לֹא מִקְשָׁרָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִינוּ מֵאֲמִין
 בְּמַצּוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ שִׁישׁ בְּכֹל דְּבַר, הָרִי הוּא הַשִּׁקְרָן
 וְהַצְבוּעַ הַכִּי גָדוֹל, וְצָרִיךְ לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ כְּמוֹ
 שְׁמֵתֵרַחֵקִים מִצָּרַעַת וּמִסַּפְּחַת וּמִחֵלִי רַע, רַחֲמָנָא לְצַלָּן,
 כִּי הָעֶקֶר הוּא הָאֱמֶת — לְחַפֵּשׁ תָּמִיד רַק אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ
 שֶׁהוּא עֶצֶם הָאֱמֶת, וְאֶפְלוּ שְׁלַעַת עֵתָה הָאָדָם מְטַעֵה
 אֶת עֵצְמוֹ, אָבֵל אִם כָּל כּוֹנֵנוֹ רַק לְמַצָּא אֶת הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, אִזּוֹ לְבַסּוֹף יִתְבַטֵּל מִמֶּנּוּ הַשִּׁקְרָר, וַיִּזְכֶּה לְמַצָּא
 אֶת הָאֱמֶת שֶׁהִיא — הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מֵאַחַר שֶׁחִפֵּשׁ
 אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ לְבַד, כִּי מִי שֶׁמְסַתְּפֵל בְּכֹל דְּבַר עַל עֶצֶם
 הָאֱמֶת, אֵין יְכוּלִין לְהִטְעוֹתוֹ לְעוֹלָם, וְאֶפְלוּ אִם
 לְפַעֲמִים מְטַעִין וּמְרַמִּין אוֹתוֹ, אִינוּ נֹחֵשֵׁב בְּשֵׁם הַטְּעִיָה
 כְּלָל, אֲדַרְבָּה הַשִּׁקְרָן וְהַצְבוּעַ הוּא מְטַעֵה וּמְרַמֵּה אֶת
 עֵצְמוֹ וְלֹא אֶת אַחֲרָיו. הֵינּוּ כְּמוֹ לְמַשָּׁל כְּשֶׁהִסְטֵרָא
 אַחֲרָא וְהַבְּעַל דְּבַר מְקִימִים בְּעוֹלָם אֵיזָה צְבוּעַ וּמְפָרְסָם
 שֶׁל שִׁקְרָר, כְּדִי לְרַמּוֹת אֶת הַבְּרִיּוֹת בְּכֹל מִינֵי עֲרֻמוּמִיּוֹת
 וְנִכְלֵי שִׁקְרִים, כְּדִי שִׁיְפְּלוּ עַל יָדוֹ לְמַכְמֶרֶת הַיִּצָּר הָרַע
 הַזֶּה, מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּאֱמֶת לְאֱמֶתָהּ, וּמְחַפֵּשׁ וּמְבַקֵּשׁ רַק

אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְכַל דְּבַר, אוֹתוֹ אֵי אֶפְשָׁר לְהַטְעוֹת וּלְהַכְשִׁיל, כִּי אֶפְלוּ אִם יִתְקַרֵּב אֶל הַצְבוּעַ וְהַשְּׁקָרָן, אֲבָל כְּוִנָּתוֹ הִיא אֶל הָאֱמֶת — לְחַפֵּשׂ אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי אֵף שְׁלַעַת עֵתָהּ הוּא מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וְסוֹבֵר שְׁזֵה הַצְבוּעַ וְהַשְּׁקָרָן הוּא אִישׁ אֱמֶת, בְּעַל מְדַרְגָּה, בְּעַל מוֹפֵת, חוּזָה בְּכוֹכְבִים, קוֹרֵא מְזוֹזוֹת, אֲבָל סוֹף כָּל סוֹף, אִם לֹא יַעֲזֹב אֶת עֲצָמוֹ וַיַּחֲפֹשׂ תְּמִיד רַק אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, יַעֲזְרוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂיִתְפָּרַד מֵהַשְּׁקָרָנִים וְהַצְבוּעִים, וַיִּתְחַבֵּר עֲצָמוֹ אֶל הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים וּלְהַנְלוֹיִם אֲלֵיהֶם, אֲשֶׁר רַק זֶה אֱמֶת, וְחוּץ מִזֶּה הַכֹּל שְׁקָר, כִּי הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הֵם מְגַלִּים תְּמִיד רַק אֱמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְדָבַר זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַשְּׁקָר וְהַצְּבִיעוֹת לְסַבֵּל, וְהַהֲכָרַח שְׂיִתְפּוֹצֵץ סוֹף כָּל סוֹף הַשְּׁקָר וְהַצְּבִיעוֹת לְגַבֵּי גְלוּי הָאוֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא; וְעַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אֶחָי הַיֵּקָר, אֵף שְׂאִינְךָ יוֹדֵעַ עֲכָשׁוֹ מִי הוּא הַשְּׁקָרָן וְהַצְבוּעַ, וּמִי הַצְּדִיק הָאֱמֶת, אַתָּה הַרְגַל עֲצָמְךָ לְחַפֵּשׂ רַק אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִתְבוֹדַד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִפְרֹשׂ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ וְכָל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז — אִם תִּהְיֶה חֹזֵק בְּזֵה, תִּתְגַּלֶּה לְךָ הָאֱמֶת הַיֵּכָן הִיא וְתַעֲזֹב אֶת כָּל הַצְּבוּעִים וְהַשְּׁקָרָנִים, וְתִתְחַבֵּר עֲצָמְךָ אֶל הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים.

יא.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אָהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! כִּי הָאֲמֶת הִיא
 רַק אַחַת, הֵינּוּ — הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְחוּץ מִמֶּנּוּ הַכֹּל
 שֶׁקָּר וְכֹזֵב, וְעַל-כֵּן רָאָה לְחַפְּשׁ תָּמִיד אוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ,
 וּבְמִקוֹם שֶׁתִּמְצָא אוֹתוֹ תִּהְיֶה שֵׁם מְקַשֵּׁר וּמְקַרֵּב, וְזֶה
 יִצִּיל אוֹתְךָ מִלְּהִתְקַרֵּב אֶל צְבוּעִים וְשִׁקְרָנִים, וְאִף
 שְׂיִכּוֹל לִהְיוֹת שָׁגֵם בְּזֶה יִטְעוּ אוֹתְךָ, אַבָּל אִם אַתָּה
 הוֹלֵךְ עַל-פִּי דְרָכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְאִינְךָ סָר מִמֶּנָּה כִּי
 הוּא זֶה וְאַתָּה חִזַּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, אַז מִכְּרַח הַשֶּׁקֶר
 לְהִתְפּוּצֵץ כְּנֶגֶד זֶה, כִּי הַשֶּׁקֶר וְהָאֲמֶת הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים,
 וְאִי אֶפְשָׁר לָהֶם לִהְיוֹת מְעַרְבִים כָּלֵל, כִּי הָאֲמוּנָה
 הָאֲמֵתִית בּוֹ יִתְבַּרֵךְ וְגִילּוֹ אוֹרוֹ יִתְבַּרֵךְ, אִי אֶפְשָׁר לָהֶם
 לְסַבֵּל שׁוּם צְבוּעִים כָּלֵל, אִף מֵה עוֹשִׂים הַבַּעַל דְּבָר
 וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא? מִחֲלִיפִים לְהָאָדָם אֵת הָאֲמֶת בְּשֶׁקֶר,
 וְאֵת הַצְּדִיקִים לְצְבוּעִים, וְעַל זֶה צָרִיף רַחֲמִים רַבִּים,
 וּלְבָבוֹת בְּכָל לַיְלָה בְּחִצּוֹת, שְׂיִגְלָה לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אֵת הָאֲמֶת, וְיִתְרַחֵק מֵהַצְּבוּעִים וְהַשִּׁקְרָנִים. וְעַלֶיךָ
 לְדַעַת, כִּי בְּלִי תִפְלָה וְהִתְבּוֹדְדוֹת לֹא תִזְכֶּה לְבָרַר אֵת
 הָאֲמֶת כָּלֵל, וְאֶפְלוּ אַחֲר־כֵּךְ צְרִיכִים לְרַחֲמִים רַבִּים
 וְסִיעָתָא דְשָׁמַיָא, לְזִכּוֹת לְהִתְרַחֵק מִכַּת הַצְּבוּעִים

וְהַשְׁקָרְנִים, הַמְטָעִים אֶת בְּנֵי אָדָם בְּדַמְיוֹנוֹת וּשְׁטִיּוֹת, פְּתוּיִים חֲזוֹנוֹת וְתַקּוּנִים, כִּי הַכֹּל הֶכֶל וְרַעוּת רוּחַ, וּמַעֲלַת הַתְּפִלָּה — שֶׁהִיא מְבַרֶרֶת אֶת הַדַּעַת וְהַשִּׁכּוֹל וּמְכַנְיָסָה בְּאָדָם אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ; וְעַל-כֵּן בְּמָקוֹם שֶׁמְעוֹרְרִים אוֹתָךְ עַל תְּפִלָּה, וּמְחַזְּקִים אוֹתָךְ לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמְגַלִּים לְךָ אֶת הָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה וְקִיּוֹם הַמְצוּוֹת הַמַּעֲשִׂיּוֹת דִּיקָא, וְהַתְּמֻדָּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁם תִּשָּׂאָר וְשֶׁם תִּדַע שֶׁהִיא הָאֱמֶת, יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה, וְאִם, חַס וְשָׁלוֹם לֹא מְגַלִּים לְךָ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא מְזַרְזִים אוֹתָךְ עַל לִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְהָאֱמוּנָה הַתְּמִימָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, תִּדַע כִּי הַכֹּל שֶׁקָר וְכֻזַּב, וְהֵם צְבוּעִים וְצָרִיכִים לְהִתְרַחֵק מֵהֶם כְּמִטְחוֹי קִשָּׁת.

יב.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַע, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, כִּי הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים וְתַלְמִידֵיהֶם הֵם מְגַלִּים תְּמִיד אֶת אֱמֶתַת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְכֹל מְקַרְבֵיהֶם, וּלְהַפּוֹךְ הַצְּבוּעִים גּוֹרְמִים כָּאֵב עֵינַיִם לְהַמּוֹן הָעַם הַטּוֹעִים אַחֲרֵיהֶם (עֵינַיִם

ספֿר־הַמִּדּוֹת, אוֹת רֵאִיָּה, סִימָן ו'), כִּי הֵם מִסְתִּירִים אֶת
 אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ; וְעַל־כֵּן רֵאִה לְבָרַח תָּמִיד רַק
 אֶל אֱלוֹ הַמְּגַלִּים וּמְפָרְסָמִים אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, וְאִז עַל־יְדֵי רַבּוּי וְחֹזֶק הָאוֹר יִתְעוֹרוּ כָּל
 הַחִיצוֹנִים, וְיִתְרַחֲקוּ מִמָּךְ כָּל הַצְבוּעִים וְהַשְּׁקֵרָנִים,
 וְתִזְכֶּה לִהְיוֹת מְקַנָּב אֶל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים כָּל יְמֵי
 חַיֶּיךָ.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

